

vejelser om en gennemgribende revision af Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 182 af 29. april 1982 om ledige arbejdsløsheds-kasemedlemmers forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet som betingelse for udbetaling af dagpenge, jf. § 62.

I forbindelse med forhandlingerne imellem Regeringen og Socialdemokratiet om forslagene om tilbud til de langtidsledige er der opnået enighed om en række principper i den kommende reviderede rådighedsbekendtgørelse.

Rådighedsbekendtgørelsen vil senere på sædvanlig vis blive forhandlet med arbejdsmarkedets parter i Landsarbejdsnævnet.

De gældende rådighedsregler skal gøres mere præcise. Reglerne overlader et stort skøn til kasserne, hvilket giver mulighed for, at kasserne administrerer reglerne forskelligt i forhold til de enkelte medlemmer. Endvidere bevirker reglerens udformning, at medlemmerne har svært ved at gennemskue deres retsstilling.

Formålet med revisionen af bekendtgørelsen er at give arbejdsløsheds-kasserne et redskab til løbende at holde sig orienteret om den lediges aktiviteter for derved bedre at kunne målrette informations- og vejledningsindsatsen mod den lediges individuelle behov. Hensigten er endvidere dels at gøre reglerne mere præcise og overskuelige, så medlemmet har mulighed for at gøre sig bekendt med sine pligter og rettigheder under ledighedsforløbet, og dels at indskærpe rådighedsforpligtelsen over for medlemmerne og forbedre kassens mulighed for at vurdere om rådighedsforpligtelsen er opfyldt.

Et ledigt medlem skal efter de gældende regler stå til rådighed for passende arbejde. Ved bedømmelse af, om et arbejde er passende, lægges der vægt på medlemmets hidtidige beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer. Afgørende er også, om løn- og arbejdsvilkårene er i overensstemmelse med gældende overenskomster for dette eller tilsvarende arbejde. Der vil normalt også blive lagt vægt på, om der er tale om arbejde inden for medlemmets faglige område.

Der er behov for en nyvurdering af den generelle rådighedsforpligtelse, således at medlemmerne efter en længere ledighedsperiode får pligt til at stå til rådighed for et bredere fagligt og geografisk område end dækket af begrebet passende arbejde. Dette skal ikke mindst ses på baggrund af behovet for øget fleksibilitet og mobilitet på arbejdsmarkedet.

I § 2, nr. 3, foreslås derfor, at et medlem får pligt til at overtage et rimeligt arbejde fra det tidspunkt, hvor medlemmet indberettes til et arbejdstilbud, altså efter ca. 18 måneders ledighed.

Ved bedømmelsen af, om et arbejde er rimeligt, skal der tages hensyn til den pågældendes arbejds- og

uddannelsesmæssige forudsætninger, til afstand fra bopæl og til andre personlige forhold. Løn- og arbejdsvilkår skal som ved passende arbejde være i overensstemmelse med gældende overenskomster.

Sondringen mellem rimeligt og passende arbejde betyder kort beskrevet, at den ledige selv skal være aktivt arbejdssøgende inden for et bredere område af arbejdsmarkedet. Endvidere får arbejdsformidlingen, når der formidles efter rimelighedskriteriet, større spillerum med hensyn til at formidle arbejde.

Begrebet rimeligt arbejde findes i dag i arbejdstilbudsloven, hvorefter langtidsledige skal være villige til at modtage et arbejdstilbud, der i forhold til den enkelte langtidsledige er rimeligt.

Forslaget om at udvide rådighedsforpligtelsen til rimeligt arbejde fra tidspunktet for indberetningen til et arbejdstilbud skaber derfor en mere logisk sammenhæng mellem reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven og arbejdstilbudsloven.

Med henblik på at præcisere rådighedsforpligtelsen skal det ved revision af rådighedsbekendtgørelsen klargøres i hvilke situationer, der som udgangspunkt skal statueres manglende rådighed.

Efter de gældende regler får afslag på arbejdstilbud ikke umiddelbare konsekvenser for dagpengereetten, men afslaget medfører, at arbejdsløsheds-kassen skal foretage en samlet vurdering af medlemmets rådighed. Efter praksis statueres dog som hovedregel manglende rådighed ved afslag på arbejdstilbud. Denne praksis tænkes stadfæstet i den nye rådighedsbekendtgørelse.

Efter de gældende regler om arbejdsophør medfører et ufyldestgørende begrundet arbejdsophør, at medlemmet mister dagpengereetten i 5 uger. Ved gentagelse inden for en 12 måneders periode udelukkes medlemmet fra dagpenge indtil medlemmet har haft 5 ugers arbejde. Der er altså tale om samme virkning for medlemmet, som når der statueres manglende rådighed.

Det er hensigten at stadfæste i rådighedsbekendtgørelsen, at flere afbrydelser af arbejdsforhold uden fyldestgørende grund skal medføre manglende rådighed, hvilket i realiteten ikke indebærer nogen ændring for medlemmerne, som allerede efter gældende regler udelukkes fra dagpengereetten.

Efter de gældende regler vil afslag på anvist arbejde medføre, at medlemmet mister dagpenge i 2 uger. Ved gentagelse inden for en 12 måneders periode udelukkes medlemmet fra dagpenge, indtil medlemmet har haft 5 ugers arbejde.

Disse regler tænkes videreført, dog således at der efter rådighedsbekendtgørelsen statueres manglende rådighed ved to afslag på anvist arbejde inden for 12 måneder.